

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa A. J.
przeciwko T. S.A. w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 sierpnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 13 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną powódki odnośnie do kwoty 7874 (siedem tysięcy osiemset siedemdziesiąt cztery) złotych,**
- 2) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej w pozostałym zakresie,**
- 3) odmawia przyznania wynagrodzenia pełnomocnikowi powódki za udzielenie jej nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu,**
- 4) nie obciąża powódki na rzecz strony pozwanej kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelacje obu stron: powódki A. J. i pozwanej T. S.A. w K. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 maja 2013 r., którym zasądzona została od pozwanej na rzecz powódki kwota 7874 złote z odsetkami jako odszkodowanie za bezumowne korzystanie przez pozwaną z części działki powódki w okresie od 18 stycznia 2001 r. do 17 stycznia 2011 r., przyjmując za podstawę prawną orzeczenia art. 224 § 2 w związku z art. 352 k.c. Nie uwzględnił zarzutu pozwanej zasiedzenia służebności w odniesieniu do urządzeń energetycznych posadowionych na gruncie powódki, a przyczyną tego było nieupłynięcie terminu posiadania wymaganego przez art. 172 § 2 k.c. Oddalając apelację powódki Sąd drugiej instancji uznał za niezasadne zarzuty naruszenia w wyroku Sądu Okręgowego przepisów postępowania, a ponadto w szczególności art. 6 k.c.; również za niezasadne Sąd Apelacyjny uznał zarzuty pozwanej odnośnie do naruszenia przez zaskarżony wyrok przepisów postępowania, a także art. 7 k.c. oraz przepisów ustawy o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli, art. 224 § 2, art. 172 § 2 i art. 292 k.c.

W skardze kasacyjnej powódka zarzuciła wyrokowi Sądu Apelacyjnego naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 w związku z art. 378 § 1, art. 162 i art. 380 k.p.c. przez przyjęcie opinii powołanego biegłego a nierozpoznanie wniosku dowodowego o powołanie nowego biegłego ze względu na niezgłoszenie zastrzeżenia do protokołu; art. 236 w związku z art. 378 § 1 k.p.c. przez uznanie, że nie stanowi naruszenia przepisów postępowania brak wydania postanowienia dowodowego dotyczącego dokumentacji fotograficznej przedstawionej przez powódkę. Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości, a także ewentualnie wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z zasądzeniem kosztów postępowania. W odpowiedzi na skargę pozwana wniosła o odrzucenie skargi kasacyjnej, ewentualnie o odmowę jej przyjęcia do rozpoznania lub oddalenie skargi z zasądzeniem kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na niespełnienie przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pełnomocnik skarżącej powołał się na oczywiste uzasadnienie skargi, przy czym oczywistość ta ma wynikać z zarzutów odnośnie do naruszonych przepisów prawa procesowego. Naruszenia te wynikają z podniesionych także w apelacji zarzutów dotyczących opinii biegłego, która - zdaniem skarżącej – jest przede wszystkim nieczytelna.

Jednakże pełnomocnik wnosząc skargę nie zwrócił uwagi na zakres zaskarżenia, który został sformułowany we wnioskach jako odnoszący się do wyroku Sądu drugiej instancji w całości, podczas gdy skarżąca nie miała w tym interesu procesowego. W prawomocnym wyroku Sądu Apelacyjnego, przez oddalenie w całości apelacji pozwanej utrzymane zostało w mocy zasądzenie na rzecz powódki odszkodowania w kwocie 7874 złote. W tym więc zakresie skarga podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

W dalszej części skarga nie może zostać przyjęta do rozpoznania, gdyż skarżąca polemizuje jedynie z ustaleniami Sądu Apelacyjnego, w szczególności poprzez podważanie oceny dowodów, przy czym czyni to w sposób zupełnie nieprzekonujący i nie dający żadnego motywu do uznania skargi za oczywiście uzasadnioną (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). W obszernym i powszechnie znanym orzecznictwie oraz piśmiennictwie zostało wyraźnie wskazane, co oznacza opieranie wnioskowania na oczywistości skargi. Z kolei, podstawą skargi nie mogą być zarzuty odnoszące się do ustaleń stanu faktycznego i oceny dowodów, a ustalenia faktyczne wiążą Sąd Najwyższy (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu. Odrzucenie skargi w części oraz sposób uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania prowadzi do stwierdzenia niewypełnienia należycie obowiązku pełnomocnika powódki ustanowionego z urzędu, wynikającego z art. 398⁴ § 2 k.p.c. i odmowy przyznania wynagrodzenia za udzielenie nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu. Ze względu na stan majątkowy powódki zastosowany

został art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. i nieobciążenie powódki kosztami postępowania na rzecz strony pozwanej.